

Rozsudek Nejvyššího soudu ČSR ze dne 30.09.1970, sp. zn. 3 Cz 16/70, ECLI:CZ:NS:1970:3.CZ.16.1970.1

Číslo: 60/1971

Právní věta: V řízení o přezkoumání kárného opatření (§ 81 odst. 3 zák. práce) nemůže soud kárné opatření uložené pracovníkovi změnit, nýbrž jen potvrdit nebo zrušit, ani schválit smír účastníků o uložení kárného opatření.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 30.09.1970

Spisová značka: 3 Cz 16/70

Číslo rozhodnutí: 60

Číslo sešitu: 7

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Odpovědnost kárná, Přezkum správních rozhodnutí, Řízení před soudem, Rozhodnutí soudu, Smír soudní

Předpisy: 99/1963 Sb. § 91

§ 104

§ 244

§ 249

§ 250 65/1965 Sb. § 78

§ 81 116/1966 Sb. § 11

§ 99

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 60/1971 sb. rozh.

V řízení o přezkoumání kárného opatření (§ 81 odst. 3 zák. práce) nemůže soud kárné opatření uložené pracovníkovi změnit, nýbrž jen potvrdit nebo zrušit, ani schválit smír účastníků o uložení kárného opatření.

(Rozsudek Nejvyššího soudu ČSR z 30. 9. 1970, [3 Cz 16/70](#))

Rozhodnutím ředitele podniku U. s. v B. ze dne 6. 12. 1968 bylo navrhovatelům uloženo kárné opatření, kterým jim byl snížen základní plat o 10 % po dobu jednoho měsíce. Závažné porušení pracovní kázně bylo shledáno v tom, že při rozvozu paliva dne 14. 11. 1968 nedodrželi rozvozový plán a směrnici o predispozicích dodávek. Navrhovatelé podali rozhodčímu orgánu návrh, aby kárné

opatření zrušil, avšak rozhodčí orgán kárné opatření potvrdil. Na základě námitek navrhovatelů postoupil rozhodčí orgán věc k projednání soudu.

Městský soud v Brně usnesením ze dne 27. 11. 1969 schválil smír účastníků, podle něhož zůstalo kárné opatření v platnosti s tou změnou, že se navrhovatelům ukládá důtka a že se navrhovatelé zavazují zaplatit státu každý 30 Kčs na soudním

Nejvyšší soud ČSR rozhodl o stížnosti pro porušení zákona, podané ministrem spravedlnosti ČSR, tak, že usnesením soudu prvního stupně, které nabylo právní moci, byl porušen zákon.

Z odůvodnění:

Předmětem jednání v této věci byl návrh navrhovatelů na zrušení kárného opatření, tedy přezkoumání rozhodnutí jiného orgánu než soudu. Způsob tohoto řízení je upraven v části čtvrté, v hlavě čtvrté, občanského soudního řádu ustanoveními § 244 až § 250 o. s. ř. Na ustanovení § 249 odst. 1 o. s. ř., jímž je vymezen způsob rozhodnutí soudu v těchto věcech, navazovalo shodnou úpravou jak původní ustanovení § 81 odst. 6 zák. práce (zákona č. 65/1965 Sb.), tak i novelizované znění ustanovení § 81 odst. 3 zák. práce (jehož úplné znění se změnami a doplněními bylo vyhlášeno pod č. 42/1970 Sb.). Tato ustanovení uložila, že soud po provedeném jednání rozhodne o návrhu tak, že kárné opatření potvrdí nebo zruší. Platí tedy pro toto řízení zásada kasační. Vzhledem k těmto ustanovením je vyloučeno, aby soud rozhodl tak, že kárné opatření mění nebo že schvaluje smír účastníků.

Také povahou kárného opatření je vyloučeno, aby o něm účastníci řízení uzavřeli platný smír, který by mohl být soudem schválen (§ 99 odst. 1 o. s. ř.). Úprava právního vztahu, o něž v řízení jde, není totiž podle zákona dána do dispozice účastníků. Kárné opatření může být pracovníkovi uloženo pouze opatřením vedoucího pracovníka anebo jiným jím zmocněným vedoucím pracovníkem (§ 78 odst. 1 zák. práce).

V řízení podle ustanovení § 244 až § 250 o. s. ř. soudy přezkoumávají rozhodnutí jiných orgánů, tedy rozhodnutí ve věcech, které jinak do pravomoci soudu nepřísluší. Proto i z tohoto důvodu nemůže být řízení o přezkoumání rozhodnutí jiných orgánů ukončeno soudním smírem.

Porušil proto soud prvního stupně svým rozhodnutím zákon v ustanovení § 81 odst. 6 zák. práce (ve znění před novelizací zákonem č. 153/1969 Sb.), jakož i v ustanoveních § 91 odst. 1, 2, § 249 a § 104 odst. 1 o. s. ř.

Součástí smíru pak byl i závazek navrhovatelů zaplatit státu soudní poplatek z návrhu. Podle ustanovení § 11 odst. 1 písm. j) zákona č. 116/1966 Sb., o soudních poplatcích, jsou řízení ve věcech přezkoumání rozhodnutí jiných orgánů než soudů od poplatků osvobozena. Proto soud takový závazek navrhovatelů obsažený ve smíru neměl schválit, neboť je v rozporu s právním předpisem. Schválením této části smíru soud prvního stupně porušil zákon i v ustanovení § 11 odst. 1 písm. j) zák. č. 116/1966 Sb. a § 99 odst. 2 o. s. ř.